

— привеждане въ единство на тия срѣдства — на материала, отъ който е изградено музикалното творение. Чрезъ формата — творящиятъ музикантъ организира архитектонически музикалния материалъ. Въ своята цѣлостъ — Ф.-та е въ зависимостъ отъ взаимодействието между творящиятъ музикантъ — и обществените условия. Върху различните видове Ф.-ми: соната, рондо, скерцо, менуетъ, ария и др. — гледай на съответните букви.

Форминксъ, гр. — струненъ инструментъ у старите гърци, приличенъ на китара.

Форте, ит. forte — динамически знакъ = силено, съкратено f.; fortissimo — твърде силено, съкратено ff или fff = много силено.

Фортепиано — fortepiano — сж наричали (и наричатъ още) пианото (гл. т.) въ началото на неговата употреба, за да се изрази неговата годност за предаване на отенъците въ силата на тона — силено и тихо.

Фортисимо, ит. fortissimo — суперлативъ на Форте — forte (гл. т.) = най-силено.

Фортлаге, Карлъ — Fortlage, Carl — професор по философия, и естетъ, род. 12 юни 1806 въ Оснабрюкъ, умр. 8 ноемв. 1881 въ Иена, където е билъ професоръ, писалъ: „Музикалната система на гърците въ нейната първична форма“ (1847) — едно много ценно съчинение.

Фортнеръ, Волфгангъ — Fortner, Wolfgang — даровитъ компонистъ отъ най-младото поколение на новата немска школа, род. 1907 въ Лайпцигъ, дето е училъ и постоянно живѣе. Името на Ф. стана известно следъ изпълнението на неговите „Мариини антифони“ за алтъ-соло, смѣсенъ хоръ, 9 соло-инструмента, органъ и оркестъ — на „Долнорейнските музикални тържества“ въ Дюселдорфъ — презъ 1929. Творби: струненъ квартетъ, канати: „Fragment Maria“ за сопранъ, 8 инструмента, флейта, обой, кларинетъ, 2 цигулки, виолончель и цембало или пиано“. „Граници на човѣчеството“, „Токата и фуга“ — за органъ, училищна опера „Gress erfrink!“ и др.

Форца, ит. forza = сила, con forza = съ сила, силено.

Форцато, ит. forzato (гл. Сфорцато). **Форшлагъ**, нѣм. Vorschlag (гл. Аподикатура, Украшения — и нотните примѣри).

Фостъръ, Стефенъ — Foster, Stephen — значителенъ американски пѣсневъ компонистъ, род. 4 юли 1826 въ Питсбургъ, умр. 13 яну. 1864 въ Ню-Йоркъ, писалъ множество пѣсни въ народенъ духъ.

Фрагментъ — fragment — откъслекъ — частъ, извлѣчена отъ едно цѣло.

Фраза, фр. phrase — се нарича частъ отъ музикалната речь, образуваща мелодическа група, музикално изречене или периодъ.

Фразиране — се нарича, при музикалното изпълнение, умението въ разчленението на музикалната речь, така че — да се почувствуват и разграничават музикалните изречения и периоди, тѣхното начало и край — въръзка съ метриката. Логическото раздѣляне на музикалната речь на предложения и периоди и, изобщо, изкуството на фразирането при пѣнето се обуславя, въ голѣма степень, отъ изкуството на дишанието. Дълго време нотопистъта не е разграничивала музикалните фрази чрезъ знакове, но по-късно се явяватъ и такива — за да ръководятъ любителите на музиката; знаковете за съединение — свързване въ единъ мелодически периодъ — сж означаватъ раздѣлянието на фрази, тѣхното начало и край. Въръзка съ особеностите на своята метрическа теория, Риманъ има и свой начинъ на фразиране, който — въпрѣки нѣкои добри страни — не можа да се утвърди.

Фрамери, Николасъ Етиенъ — Framéry Nicolas Étienne — французски поетъ, компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 25 мартъ 1745 въ Руенъ, умр. 26 ноемв. 1810 въ Парижъ. Ф. е билъ противникъ на Глюкъ, музикаленъ сътрудникъ на Епсюлопедиа методику (I томъ на I частъ), — писалъ: „Le musicien pratique“ (1786) — Практикътъ музикантъ, „Върху нуждата отъ ритъмъ и цезура въ химните или одите, предназначени за музика“ (1796), „Анализъ на приликите, които сѫществуватъ между музиката и декламацията“ (1802), и компониралъ една опера — „Случайните чародѣцъ“.